

Î N C H E I E R E

03 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Ion Druță

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Denisenco Eva,

în pricina civilă la cerea de chemare în judecată a Evei Denisenco împotriva lui Zaporojan Constantin, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei filiala Întreprinderii de Stat „Cadastru” cu privire la stabilirea hotarului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Denisenco Eva și menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 06 octombrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 29 iunie 2015, Denisenco Eva a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zaporojan Constantin, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei filiala Întreprinderii de Stat „Cadastru” cu privire la stabilirea hotarului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este proprietara imobilului cu numărul cadastral 6454206.024 cu suprafața de 0,0864 ha situat în satul Piatra, raionul Orhei, iar anterior respectivul imobil a aparținut părinților ei.

Susține că la etapa pregătirii pachetului de documente pentru inițierea procedurii succesore a stabilit că titlu de proprietate pe teren nu a fost perfectat corect, concomitent a constatat că nu a fost perfectat corect titlu de proprietate și pe terenul învecinat cu numărul cadastral 6454206.023, proprietar al căruia anterior a fost unchiul ei, iar ulterior cu traiul în imobilul respectiv s-a instalat pîrîtul Zaporojan Constantin.

Afirmă că la 10 noiembrie 2004, i-a fost eliberat titlu de proprietate în baza deciziei Primăriei Piatra nr. 8 din 06 august 1993, fiindu-i repartizat terenul nominalizat, însă hotarele între gospodăria ei și gospodăria vecinului indicate în titlu și planul geometric au fost stabilite eronat.

În acest sens, relevă că hotarul terenului ce aparține dînzei, din pct. 3 pînă la pct. 5, a fost măsurat greșit și indicat cu o linie curbă, însă, de fapt, în perioada cînd respectivul bun imobil aparținea părinților ei, hotarul bunului imobil din pct. 3 pînă în pct. 5 din planul geometric a fost o line dreaptă.

Sub acest aspect, susține că anterior în pct. 3-4 al hotarului terenului menționat era o porțiță de care se folosea ca să îngrijească de peretele construcției existente (șură), iar din pct. 4 pînă la pct. 5 - un gard drept de nuiele.

Consideră că eroare s-a produs din cauza că după instalarea pîrîtului în anul 1995, acesta a demolat porțiunea de gard din nuiele și a mutat samavolnic hotarul dintre gospodăriile părților în litigiu.

Insistă că în anii 2004-2005, cînd au fost efectuate măsurările și au fost stabilite hotarele, acesta a fost stabilit greșit.

Relatează că la solicitarea adresată către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei de a fi stabilite corect hotarele, i-a fost sugerat să se adreseze cu o acțiune în instanța de judecată pentru soluționarea litigiului dat.

Solicită stabilirea corectă a hotarului dintre bunul imobil cu numărul cadastral 6454206.024, ce îi aparține cu drept de proprietate Evei Denisenco și bunul imobil cu numărul cadastral 6454206.023 ce aparține pîrîtului Zaporojan Constantin, situate în satul Piatra, raionul Orhei, și anume din punctul 3 pînă în punctul 5 din planul geometric o linie dreaptă.

Prin hotărîrea Judecătorei Orhei din 06 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Denisenco Eva și menținută hotărîrea primei instanțe. Totodată, s-a încasat de la Denisenco Eva în beneficiul lui Zaporojan Constantin cheltuielile de judecată în mărime de 500 lei.

În motivarea hotărîrilor sale, instanțele de judecată au reținut că potrivit măsurărilor efectuate la fața locului de către specialiștii organului cadastral, s-a constatat că planul respectiv corespunde cu planul din titlurile de proprietate, iar reclamanta nu a demonstrat că punctele 3-5 de pe planul său geometric au avut o altă configurație.

Concomitent, instanțele au remarcat că potrivit constatărilor efectuate, configurația terenurilor nu poate fi schimbată, deoarece ar genera o modificare a situației cadastrale și a situației de fapt.

La 28 mai 2016, Denisenco Eva, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu trimiterea pricinii la rejudecare în prima instanță (f. d. 75-76, f. d. 78).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerînd-o neîntemeiată, invocînd că nu au fost respectate prevederile art. 130 CPC.

Susține că instanțele judecătorești în mod greșit au ajuns la concluzia precum că nu s-a demonstrat că linia ce unește punctele 3-5 de pe planul geometric a avut o altă configurație, or lipsa unui plan geometric istoric nu demonstrează apriori că hotarul dintre terenuri era așa precum a fost stabilit de către Oficiul Cadastral Teritorial Orhei, în lipsa ei.

Indică că intimatul fără a coordona cu dînsa, a invitat specialiștii de la Oficiul Cadastral Teritorial Orhei în vederea efectuării măsurărilor cadastrale și perfectării titlului de proprietate, iar hotarul dintre terenuri a fost stabilit ilegal sub peretele construcției sale.

Afirmă că instanțele ierarhic inferioare cercetînd planul cadastral al terenului ce-i aparține, prin prisma prevederilor art. 194 alin. (2) CPC, urma să constate faptul că linia de hotar dintre terenurile dînzei și a intimatului era una dreaptă și nu avea devieri.

La 26 iulie 2016, Zaporojan Constantin a depus referință prin care a invocat că recursul declarat de către Denisenco Eva este inadmisibil și pasibil de a fi respins cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Denisenco Eva este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

În conformitate cu art. 434 alin. (2) CPC, termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei instanței de apel din 01 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentei, la data de 02 martie 2016, fapt ce se confirmă prin copia scrisorii de însoțire nr. 15679 (f. d. 71).

Cu toate că la materialele cauzei lipsește dovada recepționării de către Denisenco Eva a deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, însă actele cauzei reflectă că la 28 aprilie 2016, de către Denisenco Eva, a mai fost depusă cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel din 01 martie 2016, respectiv în baza din speță nu poate fi invocată comunicare cu întârziere a deciziei instanței de apel.

La capitolul dat se impune raportarea că pin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2016, cererea de recurs declarată de către Denisenco Eva la 28 aprilie 2016 a fost restituită, pe motivul neachitării de către ultima a taxei de stat la depunerea cererii de recurs (f. d. 80-81).

Așadar, la 28 mai 2016, după achitarea taxei de stat la 24 mai 2016 în mărime de 50 lei, Denisenco Eva depune repetat, prin intermediul oficiului poștal, cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 (f. d. 75, f. d. 82), însă aceasta se constată a fi depusă în afara termenului legal prevăzut de art. 434 CPC.

Este de menționat că depunerea anterioară (la 28 aprilie 2016) de către Denisenco Eva a recursului împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, nu poate justifica omiterea termenului prevăzut de art. 434 CPC.

Aceasta deoarece cererea de recurs a fost restituită recurentei prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 05 mai 2016, ca fiind depusă cu încălcarea prevederilor art. 438 alin. (2) CPC (f.d. 80-81).

Iar art. 438 alin. (3) CPC, direct indică că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după lichidarea neajunsurilor și respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui.

În sensul normei enunțate este de înțeles că recurentul urma să respecte termenul de 2 luni de depunere a recursului, termen prevăzut de art. 434 CPC, care este unul de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, în raport de datele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recurenta Denisenco Eva nu a fost lipsită de dreptul de a depune dovada achitării taxei de stat și cererea de recurs pînă la expirarea termenului de atac.

Or, restituirea cererii de recurs în legătură cu faptul neachitării taxei de stat, nu întrerupe termenul de declarare a recursului.

În consecință, pentru toate aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenta, la depunerea recursului a încălcat termenul de 2 luni stabilit de lege, care este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Mai mul ca atît, depunerea cererii de recurs doar la data de 28 mai 2016 dovedește un pasivism din partea recurentei Denisenco Eva și o atitudine superficială față de obligațiile procesuale ca parte în proces.

La caz, instanța de recurs consideră necesar de a specifica și faptul că i-a fost comunicată decizia integrală a instanței de apel, Denisenco Eva urma să întreprindă măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a contesta în termen hotărîrea judecătorească.

În această ordine de idei este cert că, depunînd cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel peste un termen de 2 luni și 26 zile, recurenta Denisenco Eva a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

În asemenea împrejurări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Denisenco Eva ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Denisenco Eva se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță